

ઇબ્રિણ: પત્રં

I પુરા ઇશ્વરો ભવિષ્યદ્વાદિભિઃ પિતૃલોકેભ્યો નાનાસમયે નાનાપ્રકારં કથિતવાન્

II સ એતસ્મિન્ શેષકાલે નિજપુત્રેણાસ્મભ્યં કથિતવાન્ સ તં પુત્રં સર્વાધિકારિણં કૃતવાન્ તેનૈવ ચ સર્વજગન્તિ સૃષ્ટવાન્

III સ પુત્રસ્તસ્ય પ્રભાવસ્ય પ્રતિબિમ્બસ્તસ્ય તત્ત્વસ્ય મૂર્તિશ્ચાસ્તિ સ્વીયશક્તિવાક્યેન સર્વ ધત્તે ચ સ્વપ્રાણૈરસ્માકં પાપમાજ્જનં કૃત્વા ઊર્ધ્વસ્થાને મહામહિમ્નો દક્ષિણપાર્શ્વે સમુપવિષ્ટવાન્

IV દિવ્યદૂતગણાદ્ યથા સ વિશિષ્ટનામ્નો ડધિકારી જાતસ્તથા તેભ્યોડપિ શ્રેષ્ઠો જાતઃ!

V યતો દૂતાનાં મધ્યે કદાચિદીશ્વરેણેદં ક ઉક્તઃ? યથા, "મદીયતનયો ડસિ ત્વમ્ અદૈવ જનિતો મયા। " પુનશ્ચ "અહં તસ્ય પિતા ભવિષ્યામિ સ ચ મમ પુત્રો ભવિષ્યતિ। "

VI અપરં જગતિ સ્વકીયાદ્વિતીયપુત્રસ્ય પુનરાનયનકાલે તેનોક્તં, યથા, "ઇશ્વરસ્ય સકલૈ દૂતૈરેષ એવ પ્રણમ્યતાં। "

VII દૂતાન્ અધિ તેનેદમ્ ઉક્તં, યથા, "સ કરોતિ નિજાન્ દૂતાન્ ગન્ધવાહસ્વરૂપકાન્ વહ્નિશિખાસ્વરૂપાંશ્ચ કરોતિ નિજસેવકાન્। "

VIII કિન્તુ પુત્રમુદ્દિશ્ય તેનોક્તં, યથા, "હે ઇશ્વર સદા સ્થાયિ તવ સિંહાસનં ભવેત્। યાથાર્થસ્ય ભવેદ્દણ્ડો રાજદણ્ડસ્ત્વદીયકઃ।

IX પુણ્યે પ્રેમ કરોષિ ત્વં કિન્નાધર્મમ્ ઋતીયસો તસ્માદ્ ય ઈશ ઈશસ્તે સ તે મિત્રગણાદપિ અધિકાહ્વાદતૈલેન સેયનં કૃતવાન્ તવા। "

X પુનશ્ચ, યથા, "હે પ્રભો પૃથિવીમૂલમ્ આદૌ સંસ્થાપિતં ત્વયા। તથા ત્વદીયહસ્તેન કૃતં ગગનમણ્ડલં।

XI ઇમે વિનંક્ષ્યતસ્વન્તુ નિત્યમેવાવતિષ્ઠસો ઇદન્તુ સકલં વિશ્વં સંજરિષ્યતિ વસ્ત્રવત્।

XII सङ्कोचितं त्वया तत्तु वस्त्रवत् परिवत्स्यते। त्वन्तु नित्यं स
अेवासी निरन्तास्तव वत्सराः॥ "

XIII अपरं दूतानां मध्ये कः कदायिदीश्वरेणोदमुक्तः? यथा, "तवारीन्
पादपीठं ते यावन्नडिं करोम्यहं। मम दक्षिणदिग्भागे तावत् त्वं
समुपाविशा। "

XIV ये परित्राणस्याधिकारिणो भविष्यन्ति तेषां परियर्था
प्रेष्यमाणः सेवनकारिण आत्मानः किं ते सर्व्वे दूता नडिं?

II

I अतो वयं यद् भ्रमस्रोतसा नापनीयामहे तदर्थमस्माभि र्यद्यद्
अश्रावि तस्मिन् मनांसि निधातव्यानि।

II यतो डेतो दूतैः कथितं वाक्यं यद्यमोघम् अभवद् यदि य
तल्लङ्घनकारिणो तस्याग्राहकाय य सर्व्वस्मै समुचितं दण्डम् अदीयत,

III तर्ह्यस्माभिस्तादृशं मडापरित्राणम् अवज्ञाय कथं रक्षा प्राप्स्यते,
यत् प्रथमतः प्रभुना प्रोक्तं ततोऽस्मान् यावत् तस्य श्रोतृभिः स्थिरीकृतं,

IV अपरं लक्षणैरद्भुतकर्म्मभि विविधशक्तिप्रकाशेन निष्ठेच्छातः
पवित्रस्यात्मनो विभागेन य यद् ईश्वरेण प्रमाणीकृतम् अभूत्।

V वयं तु यस्य भाविराज्यस्य कथां कथयामः, तत् तेन् दिव्यदूतानाम्
अधीनीकृतमिति नडिं।

VI किन्तु कुत्रापि कश्चित् प्रमाणम् ईदृशं दत्तवान्, यथा, "किं वस्तु
मानवो यत् स नित्यं संस्मर्यते त्वया। किं वा मानवसन्तानो यत् स
आलोच्यते त्वया।

VII दिव्यदतगणोभ्यः स किञ्चिन् न्यूनः कृतस्त्वया। तेजोगौरवरेण
किरीटेन विभूषितः। सृष्टं यत् ते कराभ्यां स तत्प्रभुत्वे नियोजितः।

VIII यरणाधश्च तस्यैव त्वया सर्व्वं वशीकृतं। " तेन सर्व्वं यस्य
वशीकृतं तस्यावशीभूतं किमपि नावशेषितं किन्त्वधुनापि वयं सर्वाणि
तस्य वशीभूतानि न पश्यामः।

IX तथापि दिव्यदूतगणेषु यः किञ्चिन् न्यूनीकृतोऽभवत् तं यीशुं मृत्युभोग्देतोस्तेजोगौरवज्ञपेण किरीटेन विभूषितं पश्यामः, यत ईश्वरस्यानुग्रहात् स सर्वेषां कृते मृत्युम् अस्वदत्

X अपरञ्च यस्मै येन य कृत्स्नं वस्तु सृष्टं विद्यते बहुसन्तानानां विभवायानयनकाले तेषां परित्राणाग्रसरस्य दुःखभोगेन सिद्धीकरणमपि तस्योपयुक्तम् अभवत्।

XI यतः पावकः पूयमानाश्च सर्वे अकस्माद्देवोत्पन्ना भवन्ति, एति डेतोः स तान् भ्रातृन् वदितुं न लज्जते।

XII तेन स उक्तवान्, यथा, "द्योतयिष्यामि ते नाम भ्रातृणां मध्यतो ममा परन्तु समिते मध्ये करिष्ये ते प्रशंसनां। "

XIII पुनरपि, यथा, "तस्मिन् विश्वस्य स्थाताहं। " पुनरपि, यथा, "पश्याहम् अपत्यानि य दत्तानि मह्यम् ईश्वरात्। "

XIV तेषाम् अपत्यानां रुधिरपल्लविशिष्टत्वात् सोऽपि तद्धत् तद्विशिष्टोऽभूत् तस्याभिप्रायोऽयं यत् स मृत्युबलाधिकारिणं शयतानं मृत्युना बलहीनं कुर्यात्।

XV ये य मृत्युभयाद् यावज्जीवनं दासत्वस्य निघ्ना आसन् तान् उद्धारयेत्।

XVI स दूतानाम् उपकारी न भवति किन्त्वब्राहीमो वंशस्यैवोपकारी भवती।

XVII अतो डेतोः स यथा कृपावान् प्रजानां पापशोधनार्थम् ईश्वरोद्देश्यविषये विश्वास्यो मङ्गायाजको भवेत् तदर्थं सर्वविषये स्वभ्रातृणां सदृशीभवनं तस्योचितम् आसीत्।

XVIII यतः स स्वयं परीक्षां गत्वा यं दुःखभोगम् अवगतस्तेन परीक्षाकान्तान् उपकर्तुं शक्नोति।

III

I डे स्वर्गीयस्याह्वानस्य सङ्भागिनः पवित्रभ्रातरः, अस्माकं धर्मप्रतिज्ञाया दूतोऽग्रसरश्च यो यीशुस्तम् आलोयध्वं।

II મૂસા યદ્રત્ તસ્ય સર્વપરિવારમધ્યે વિશ્વાસ્ય આસીત્, તદ્રત્ અયમપિ સ્વનિયોજકસ્ય સમીપે વિશ્વાસ્યો ભવતિ।

III પરિવારાચ્ય યદ્રત્ તત્સ્થાપયિતુરધિકં ગૌરવં ભવતિ તદ્રત્ મૂસસોડયં બહુતરગૌરવસ્ય યોગ્યો ભવતિ।

IV એકૈકસ્ય નિવેશનસ્ય પરિજનાનાં સ્થાપયિતા કશ્ચિદ્ વિદ્યતે યશ્ચ સર્વસ્થાપયિતા સ ઈશ્વર એવા

V મૂસાશ્ચ વક્ષ્યમાણાનાં સાક્ષી ભૃત્ય ઇવ તસ્ય સર્વપરિજનમધ્યે વિશ્વાસ્યોડભવત્ કિન્તુ ખ્રીષ્ટસ્તસ્ય પરિજનાનામધ્યક્ષ ઇવા

VI વયં તુ યદિ વિશ્વાસસ્યોત્સાહં શ્લાઘનઞ્ચ શેષં યાવદ્ ધારયામસ્તર્હિ તસ્ય પરિજના ભવામઃ।

VII અતો હેતોઃ પવિત્રેણાત્મના યદ્રત્ કથિતં, તદ્રત્, "અદ્ય યૂયં કથાં તસ્ય યદિ સંશ્રોતુમિચ્છથ।

VIII તર્હિ પુરા પરીક્ષાયા દિને પ્રાન્તરમધ્યતઃ। મદાજ્ઞાનિગ્રહસ્થાને યુષ્માભિસ્તુ કૃતં યથા। તથા મા કુરુતેદાનીં કઠિનાનિ મનાંસિ વઃ।

IX યુષ્માકં પિતરસ્તત્ર મત્પરીક્ષામ્ અકુર્વ્વતા કુર્વ્વદ્ધિ મેંડુનુસન્ધાનં તૈરદૃશ્યન્ત મલ્કિયાઃ। યત્વારિંશત્સમા યાવત્ કુદ્ધ્વાહન્તુ તદન્વયો

X અવાદિષમ્ ઇમે લોકા ભ્રાન્તાન્તઃકરણાઃ સદા મામકીનાનિ વર્ત્માનિ પરિજાનન્તિ નો ઇમે

XI ઇતિ હેતોરહં કોપાત્ શપથં કૃતવાન્ ઇમં પ્રવેક્ષ્યતે જનૈરેતૈ ન વિશ્રામસ્થલં મમા "।

XII હે ભ્રાતરઃ સાવધાના ભવત, અમરેશ્વરાત્ નિવર્ત્તકો યોડવિશ્વાસસ્તદ્યુક્તં દુષ્ટાન્તઃકરણં યુષ્માકં કસ્યાપિ ન ભવતુ।

XIII કિન્તુ યાવદ્ અદનામા સમયો વિદ્યતે તાવદ્ યુષ્મન્મધ્યે કોડપિ પાપસ્ય વઞ્ચનયા યત્ કઠોરીકૃતો ન ભવેત્ તદર્થં પ્રતિદિનં પરસ્પરમ્ ઉપદિશત।

XIV યતો વયં ખ્રીષ્ટસ્યાંશિનો જાતાઃ કિન્તુ પ્રથમવિશ્વાસસ્ય દૃઢત્વમ્ અસ્માભિઃ શેષં યાવદ્ અમોઘં ધારયિતવ્યં।

XV અદ્ય યૂયં કથાં તસ્ય યદિ સંશ્રોતુમિચ્છથ, તર્હ્યાજ્ઞાલઙ્ગનસ્થાને યુષ્માભિસ્તુ કૃતં યથા, તથા મા કુરુતેદાનીં કઠિનાનિ મનાંસિ વ ઇતિ તેન યદુક્તં,

XVI તદનુસારાદ્ યે શ્રુત્વા તસ્ય કથાં ન ગૃહીતવન્તસ્તે કે? કિં મૂસસા મિસરદેશાદ્ આગતાઃ સર્વ્યે લોકા નહિ?

XVII કેભ્યો વા સ યત્વારિંશદ્ઘર્ષાણિ યાવદ્ અક્રુધ્યત્? પાપં કુર્વતાં યેષાં કુણાપાઃ પ્રાન્તરે ડપતન્ કિં તેભ્યો નહિ?

XVIII પ્રવેક્ષ્યતે જનૈરેતૈ ન વિશ્રામસ્થલં મમેતિ શપથઃ કેષાં વિરુદ્ધં તેનાકારિ? કિમ્ અવિશ્વાસિનાં વિરુદ્ધં નહિ?

XIX અતસ્તે તત્ સ્થાનં પ્રવેષ્ટુમ્ અવિશ્વાસાત્ નાશકનુવન્ ઇતિ વયં વીક્ષામહે

IV

I અપરં તદ્વિશ્રામપ્રાપ્તેઃ પ્રતિજ્ઞા યદિ તિષ્ઠતિ તર્હસ્માકં કશ્ચિત્ ચેત્ તસ્યાઃ ફલેન વચ્ચિતો ભવેત્ વયમ્ એતસ્માદ્ બિભીમઃ।

II યતો ડસ્માકં સમીપે યદ્દત્ તદ્દત્ તેષાં સમીપેડપિ સુસંવાદઃ પ્રચારિતો ડભવત્ કિન્તુ તૈઃ શ્રુતં વાક્યં તાન્ પ્રતિ નિષ્ફલમ્ અભવત્, યતસ્તે શ્રોતારો વિશ્વાસેન સાર્દ્ધં તન્નામિશ્રયન્।

III તદ્ વિશ્રામસ્થાનં વિશ્વાસિભિરસ્માભિઃ પ્રવિશ્યતે યતસ્તેનોક્તં, "અહં કોપાત્ શપથં કૃતવાન્ ઇમં, પ્રવેક્ષ્યતે જનૈરેતૈ ન વિશ્રામસ્થલં મમા " કિન્તુ તસ્ય કર્મ્માણિ જગતઃ સૃષ્ટિકાલાત્ સમાપ્તાનિ સન્તિ।

IV યતઃ કસ્મિંશ્ચિત્ સ્થાને સપ્તમં દિનમધિ તેનેદમ્ ઉક્તં, યથા, "ઈશ્વરઃ સપ્તમે દિને સ્વકૃતેભ્યઃ સર્વ્યકર્મ્મભ્યો વિશ્રામા "

V કિન્ત્વેતસ્મિન્ સ્થાને પુનસ્તેનોચ્યતે, યથા, "પ્રવેક્ષ્યતે જનૈરેતૈ ન વિશ્રામસ્થલં મમા "

VI ફલતસ્તત્ સ્થાનં કૈશ્ચિત્ પ્રવેષ્ટવ્યં કિન્તુ યે પુરા સુસંવાદં શ્રુતવન્તસ્તૈરવિશ્વાસાત્ તન્ન પ્રવિષ્ટમ્,

VII ઇતિ હેતોઃ સ પુનરધનામકં દિનં નિરૂપ્ય દીર્ઘકાલે ગતેડપિ પૂર્વોક્તાં વાચં દાયૂદા કથયતિ, યથા, "અદ્ય યૂયં કથાં તસ્ય યદિ સંશ્રોતુમિચ્છથ, તર્હિ મા કુરુતેદાનીં કઠિનાનિ મનાંસિ વઃ। "

VIII અપરં ચિહોશૂયો યદિ તાન્ વ્યશ્રામયિષ્યત્ તર્હિ તતઃ પરમ્ અપરસ્ય દિનસ્ય વાગ્ ઈશ્વરેણ નાકથયિષ્યતા

IX અત ઈશ્વરસ્ય પ્રજાભિઃ કર્તવ્ય એકો વિશ્રામસ્તિષ્ઠતિ।

X अपरम् ईश्वरो यद्भत् स्वकृतकर्मभ्यो विश्राम तद्भत् तस्य विश्रामस्थानं प्रविष्टो जनोऽपि स्वकृतकर्मभ्यो विश्राम्यति।

XI अतो वयं तद् विश्रामस्थानं प्रवेष्टुं यतामहै, तद्विश्रामसोदाहरणेन कोऽपि न पततु।

XII ईश्वरस्य वादोऽमरः प्रभावविशिष्टश्च सर्वस्माद् द्विधारभङ्गादपि तीक्ष्णः, अपरं प्राणात्मनो ग्रन्थिमञ्जयोश्च परिभेदाय विच्छेदकारी मनसश्च सङ्कल्पानाम् अभिप्रेतानाञ्च विचारकः।

XIII अपरं यस्य समीपे स्वीया स्वीया कथास्माभिः कथयितव्या तस्यागोचरः कोऽपि प्राणी नास्ति तस्य दृष्टौ सर्वमेवानावृतं प्रकाशितञ्चास्ते।

XIV अपरं य उच्यतमं स्वर्गं प्रविष्ट एतादृश एको व्यक्तिरर्थत ईश्वरस्य पुत्रो यीशुरस्माकं मढायाजकोऽस्ति, अतो हेतो वयं धर्मप्रतिज्ञां दृढम् आलम्बामहै।

XV अस्माकं यो मढायाजको ऽस्ति सोऽस्माकं दुःभै दुःभितो भवितुम् अशक्तो नहि किन्तु पापं विना सर्वविषये वयमिव परीक्षितः।

XVI अतएव कृपां गृहीतुं प्रयोजनीयोपकारार्थम् अनुग्रहं प्राप्तुञ्च वयम् उत्साहेनानुग्रहसिंहासनस्य समीपं यामः।

V

I यः कश्चित् मढायाजको भवति स मानवानां मध्यात् नीतः सन् मानवानां कृत ईश्वरोद्देश्यविषयेऽर्थत उपहाराणां पापार्थक्यबलीनाञ्च दान नियुज्यते।

II स याज्ञानां भ्रान्तानाञ्च लोकानां दुःभेन दुःभी भवितुं शक्नोति, यतो हेतोः स स्वयमपि दौर्बल्यवेष्टितो भवति।

III अतस्मात् कारणाच्च यद्भत् लोकानां कृते तद्भद् आत्मकृतेऽपि पापार्थक्यबलिदानं तेन कर्त्तव्यं।

IV स धोच्यपदः स्वेच्छातः केनापि न गृह्यते किन्तु हारोण एव य ईश्वरेणाहूयते तेनैव गृह्यते।

V अवेमप्रकारेण प्रीष्टोऽपि मढायाजकत्वं ग्राहीतुं स्वीयगौरवं स्वयं न कृतवान्, किन्तु "मदीयतनयोऽसि त्वम् अद्यैव जनितो मयेति" वायं यस्तं भाषितवान् स अवे तस्य गौरवं कृतवान्।

VI तद्द्रष्टुं अन्यगीतेऽपीदमुक्तं, त्वं मल्कीषेदकः श्रेण्यां याजकोऽसि सदातनः।

VII स य द्देववासकाले बलुकन्दनेनाश्रुपातेन य मृत्युत उद्धरणे समर्थस्य पितुः समीपे पुनः पुनर्विनतिं प्रर्थनाञ्च कृत्वा तत्कृत्वपिणीं शङ्कतो रक्षां प्राप्य य

VIII यद्यपि पुत्रोऽभवत् तथापि यैरक्लिश्यत तैराज्ञाग्राहणम् अशिक्षता

IX एत्थं सिद्धीभूय निजाज्ञाग्राहिणां सर्वेषाम् अनन्तपरित्राणस्य कारणास्वर्णोऽभवत्।

X तस्मात् स मल्कीषेदकः श्रेणीभुक्तो मढायाजक ईश्वरेणाप्यातः।

XI तमध्यस्माकं बलुकथाः कथयितव्याः किन्तु ताः स्तब्धकर्णो र्युष्माभिर्दुर्गम्याः।

XII यतो यूयं यद्यपि समयस्य दीर्घत्वात् शिक्षका भवितुम् अशक्यत तथापीश्वरस्य वाक्यानां या प्रथमा वर्णमाला तामधि शिक्षाप्राप्ति र्युष्माकं पुनरावश्यका भवति, तथा कठिनद्रव्ये नहि किन्तु दुग्धे युष्माकं प्रयोजनम् आस्ते।

XIII यो दुग्धपायी स शिशुरेवेतिकारणात् धर्मवाक्ये तत्परो नास्ति।

XIV किन्तु सदसद्वियारे येषां येतांसि व्यवहारेण शिक्षितानि तादृशानां सिद्धलोकानां कठोरद्रव्येषु प्रयोजनमस्ति।

VI

I वयं मृतिजन्मकर्मण्यो मनःपरावर्तनम् ईश्वरे विश्वासो मञ्जनशिक्षणं इस्तार्पणं मृतलोकानाम् उत्थानम्

II अनन्तकालस्थायिवियाराज्ञा यैतैः पुनर्भित्तिमूलं न स्थापयन्तः प्रीष्टविषयकं प्रथमोपदेशं पश्चात्कृत्य सिद्धिं यावद् अग्रसरा भवामा

III ईश्वरस्यानुमत्या य तद् अस्माभिः कारिष्यते।

IV ય એકકૃત્વો દીપ્તિમયા ભૂત્વા સ્વર્ગીયવરસમ્ આસ્વદિતવન્તઃ પવિત્રસ્યાત્મનોડંશિનો જાતા

V ઈશ્વરસ્ય સુવાક્યં ભાવિકાલસ્ય શક્તિઞ્ચાસ્વદિતવન્તશ્ચ તે ભ્રષ્ટવા યદિ

VI સ્વમનોભિરીશ્વરસ્ય પુત્રં પુનઃ કુશે ધ્નન્તિ લજ્જાસ્પદં કુર્વ્વતે ય તર્હિ મનઃપરાવર્તનાય પુનસ્તાન્ નવીનીકર્તુ કોડપિ ન શક્નોતિ

VII યતો યા ભૂમિઃ સ્વોપરિ ભૂયઃ પતિતં વૃષ્ટિં પિવતી તત્કલાધિકારિણાં નિમિત્તમ્ ઇષ્ટાનિ શાકાદીન્યુત્પાદ્યતિ સા ઈશ્વરાદ્ આશિષં પ્રાપ્તા

VIII કિન્તુ યા ભૂમિ ગોક્ષુરકણ્ટકવૃક્ષાન્ ઉત્પાદ્યતિ સા ન ગ્રાહ્યા શાપાર્હા ય શેષે તસ્યા દાહો ભવિષ્યતિ

IX હે પ્રિયતમાઃ, યદપિ વયમ્ એતાદૃશં વાક્યં ભાષામહે તથાપિ યૂયં તત ઉત્કૃષ્ટાઃ પરિત્રાણપથસ્ય પથિકાશ્ચાધ્વ ઇતિ વિશ્વસામઃ

X યતો યુષ્માભિઃ પવિત્રલોકાનાં ય ઉપકારો ડકારિ ક્રિયતે ય તેનેશ્વરસ્ય નામ્ને પ્રકાશિતં પ્રેમ શ્રમઞ્ચ વિસ્મર્તુમ્ ઈશ્વરોડન્યાયકારી ન ભવતિ

XI અપરં યુષ્માકમ્ એકૈકો જનો યત્ પ્રત્યાશાપૂરણાર્થ શેષં યાવત્ તમેવ યત્નં પ્રકાશયેદિત્યહમ્ ઇચ્છામિ

XII અતઃ શિથિલા ન ભવત કિન્તુ યે વિશ્વાસેન સહિષ્ણુતયા ય પ્રતિજ્ઞાનાં ફલાધિકારિણો જાતાસ્તેષામ્ અનુગામિનો ભવતા

XIII ઈશ્વરો યદા ઇબ્રાહીમે પ્રત્યજાનાત્ તદા શ્રેષ્ઠસ્ય કસ્યાપ્યપરસ્ય નામ્ના શપથં કર્તુ નાશક્નોત્, અતો હેતોઃ સ્વનામ્ના શપથં કૃત્વા તેનોક્તં યથા,

XIV "સત્યમ્ અહં ત્વામ્ આશિષં ગદિષ્યામિ તવાન્વયં વર્દ્ધયિષ્યામિ ચા "

XV અનેન પ્રકારેણ સ સહિષ્ણુતાં વિધાય તસ્યાઃ પ્રત્યાશાયાઃ ફલં લબ્ધવાન્

XVI અથ માનવાઃ શ્રેષ્ઠસ્ય કસ્યચિત્ નામ્ના શપન્તે, શપથશ્ચ પ્રમાણાર્થ તેષાં સર્વવિવાદાન્તકો ભવતિ

XVII ઇત્યસ્મિન્ ઈશ્વરઃ પ્રતિજ્ઞાયાઃ ફલાધિકારિણઃ સ્વીયમન્ત્રણાયા અમોઘતાં બાહુલ્યતો દર્શયિતુમિચ્છન્ શપથેન સ્વપ્રતિજ્ઞાં સ્થિરીકૃતવાન્

XVIII अतश्चेव यस्मिन् अनृतकथनम् ईश्वरस्य न साध्यं तादृशेनायलेन विषयद्वयेन सम्भुजस्थरक्षास्थलस्य प्राप्तये पलायितानाम् अस्माकं सुदृढा सान्त्वना ज्ञायते।

XIX सा प्रत्याशास्माकं मनोनौकाया अयलो लङ्गरो भूत्वा विरुद्धेदकवस्त्रस्याभ्यन्तरं प्रविष्टा।

XX तत्रैवास्माकम् अग्रसरो यीशुः प्रविश्य मल्कीषेदकः श्रेण्यां नित्यस्थायी याञ्जकोऽभवत्।

VII

I शालमस्य राज्ञा सर्वोपरिस्थस्येश्वरस्य याञ्जकश्च सन् यो नृपतीनां मारणात् प्रत्यागतम् एब्राहीमं साक्षात्कृत्याशिषं गदितवान्,

II यस्मै येब्राहीम् सर्वद्रव्याणां दशमांशं दत्तवान् स मल्कीषेदकस्वनाम्नोऽर्थेन प्रथमतो धर्मराजः पश्चात् शालमस्य राजार्थतः शान्तिराजो भवति।

III अपरं तस्य पिता माता वंशस्य निर्णयि आयुष आरम्भो ज्वनस्य शेषश्चैतेषाम् अभावो भवति, एत्थं स ईश्वरपुत्रस्य सदृशीकृतः, स त्वनन्तकालं यावद् याञ्जकस्तिष्ठति।

IV अतश्चेवास्माकं पूर्वपुरुष एब्राहीम् यस्मै लुठितद्रव्याणां दशमांशं दत्तवान् स कीदृक् मडान् तद् आलोचयत।

V याञ्जकत्वप्राप्ता लेवेः सन्ताना व्यवस्थानुसारेण लोकेभ्योऽर्थत एब्राहीमो ज्ञातेभ्यः स्वीयभ्रातृभ्यो दशमांशग्राहणस्यादेशं लब्धवन्तः।

VI किन्त्वसौ यद्यपि तेषां वंशात् नोत्पन्नस्तथापीब्राहीमो दशमांशं गृहीतवान् प्रतिज्ञानाम् अधिकारिणाम् आशिषं गदितवाञ्च।

VII अपरं यः श्रेयान् स क्षुद्रतरायाशिषं ददातीत्यत्र कोऽपि सन्देहो नास्ति।

VIII अपरम् एदानीं ये दशमांशं गृह्णन्ति ते मृत्योरधीना मानवाः किन्तु तदानीं यो गृहीतवान् स ज्वतीतिप्रमाणप्राप्तः।

IX अपरं दशमांशग्राही लेविरपीब्राहीमद्वारा दशमांशं दत्तवान् अतदपि कथयितुं शक्यते।

X यतो यदा मङ्कीषेदङ्क तस्य पितरं साक्षात् कृतवान् तदानीं स लेविः पितुरुत्स्यासीत्।

XI अपरं यस्य सम्बन्धे लोका व्यवस्थां लब्धवन्तस्तेन लेवीययाजकवर्गेषां यदिति सिद्धिः समभविष्यत् तर्हि आरोहस्य श्रेण्या मध्याद् याजकं न निरूप्येश्वरेण मङ्कीषेदङ्कः श्रेण्या मध्याद् अपरस्यैकस्य याजकस्योत्थापनं कुत आवश्यकम् अभविष्यत्?

XII यतो याजकवर्गस्य विनिमयेन सुतरां व्यवस्थाया अपि विनिमयो जायते।

XIII अपरञ्च तद् वाक्यं यस्योद्देश्यं सोऽपरेण वंशेन संयुक्ताऽस्ति तस्य वंशस्य य कोऽपि कदापि वेदाः कर्म न कृतवान्।

XIV वस्तुतस्तु यं वंशमधि मूसा याजकत्वस्यैकां कथामपि न कथितवान् तस्मिन् यिहूदावंशेऽस्माकं प्रभु ऋन्म गृहीतवान् इति सुस्पष्टं।

XV तस्य स्पष्टतरम् अपरं प्रमाणमिदं यत् मङ्कीषेदङ्कः सादृश्यवतापरेण तादृशेन याजकेनोद्देतव्यं,

XVI यस्य निरूपणं शरीरसम्बन्धीयविधियुक्तया व्यवस्थाया न भवति किन्त्वक्षयश्रवणयुक्तया शक्त्या भवति।

XVII यत ईश्वर इदं साक्ष्यं दत्तवान्, यथा, "त्वं मङ्कीषेदङ्कः श्रेण्यां याजकोऽसि सदातनः।"

XVIII अनेनाग्रवर्तिनो विधे दुर्बलताया निष्फलतायाश्च हेतोरर्थतो व्यवस्थया किमपि सिद्धं न जातमिति हेतोस्तस्य लोपो भवति।

XIX यथा य वयम् ईश्वरस्य निकटवर्तिनो भवाम अतादृशी श्रेष्ठप्रत्याशा संस्थाप्यते।

XX अपरं यीशुः शपथं विना न नियुक्तस्तस्मादपि स श्रेष्ठनियमस्य मध्यस्थो जातः।

XXI यतस्ते शपथं विना याजका जाताः किन्त्वसौ शपथेन जातः यतः स इदमुक्तः, यथा,

XXII "परमेश इदं शेषे न य तस्मान्निवत्स्यते। त्वं मङ्कीषेदङ्कः श्रेण्यां याजकोऽसि सदातनः।"

XXIII ते य बहवो याञ्जका अबवन् यतस्ते मृत्युना नित्यस्थायित्वात् निवारिताः,

XXIV किन्त्वसावनन्तकालं यावत् तिष्ठति तस्मात् तस्य याञ्जकत्वं न परिवर्तनीयं

XXV ततो डेतो र्ये मानवास्तेनेश्वरस्य सन्निधिं गच्छन्ति तान् स शेषं यावत् परित्रातुं शक्नोति यतस्तेषां कृते प्रार्थनां कर्तुं स सततं श्रुवति।

XXVI अपरम् अस्माकं तादृशमहायाञ्जकस्य प्रयोजनमासीद् यः पवित्रो ऽहिंसको निष्कलङ्कः पापिभ्यो भिन्नः स्वर्गाद्यभ्युच्यीकृतश्च स्यात्।

XXVII अपरं महायाञ्जकानां यथा तथा तस्य प्रतिदिनं प्रथमं स्वपापानां कृते ततः परं लोकानां पापानां कृते बलिदानस्य प्रयोजनं नास्ति यत आत्मबलिदानं कृत्वा तद् अककृतस्तेन सम्पादितं।

XXVIII यतो व्यवस्थया ये महायाञ्जका निरूप्यन्ते ते दौर्बल्ययुक्ता मानवाः किन्तु व्यवस्थातः परं शपथयुक्तेन वाक्येन यो महायाञ्जको निरूपितः सो ऽनन्तकालार्थं सिद्धः पुत्र अवा

VIII

I कथ्यमानानां वाक्यानां सारोऽयम् अस्माकम् अेतादृश अेको महायाञ्जकोऽस्ति यः स्वर्गे महामहिम्नः सिंहासनस्य दक्षिणपार्श्वो समुपविष्टवान्

II यस्य दृष्यं न मनुजैः किन्त्वीश्वरेण स्थापितं तस्य सत्यदृष्यस्य पवित्रवस्तुनाञ्च सेवकः स भवति।

III यत अेकैको महायाञ्जको नैवेदानां बलीनाञ्च दाने नियुज्यते, अतो डेतोरेतस्यापि किञ्चिद् उत्सर्जनीयं विद्यत इत्यावश्यकं।

IV किञ्च स यद्दि पृथिव्याम् अस्थास्यत् तर्हि याञ्जको नात्मविष्यत्, यतो ये व्यवस्थानुसारात् नैवेदानि ददत्येतादृशा याञ्जका विद्यन्ते।

V ते तु स्वर्गीयवस्तूनां दृष्टान्तेन छायया य सेवामनुतिष्ठन्ति यतो भूससि दृष्यं साधयितुम् उद्यते सतीश्वरस्तदेव तमादिष्टवान् इलतः स तमुक्तवान्, यथा, "अवधेहि गिरौ त्वां यद्यन्निदर्शनं दर्शितं तद्दत्त् सवर्षाणि त्वया क्रियन्तां।"

VI કિન્વિદાનીમ્ અસૌ તસ્માત્ શ્રેષ્ઠં સેવકપદં પ્રાપ્તવાન્ યતઃ સ શ્રેષ્ઠપ્રતિજ્ઞાભિઃ સ્થાપિતસ્ય શ્રેષ્ઠનિયમસ્ય મધ્યસ્થોડભવત્।

VII સ પ્રથમો નિયમો યદિ નિર્દોષોડભવિષ્યત તર્હિ દ્વિતીયસ્ય નિયમસ્ય કિમપિ પ્રયોજનં નાભવિષ્યત્।

VIII કિન્તુ સ દોષમારોપયન્ તેભ્યઃ કથયતિ, યથા, "પરમેશ્વર ઇદં ભાષતે પશ્ય યસ્મિન્ સમયેડહમ્ ઇસ્રાયેલવંશેન ચિહ્નૈદાવંશેન ચ સાહ્યમ્ એકં નવીનં નિયમં સ્થિરીકરિષ્યામ્યેતાદૃશઃ સમય આયાતિ।

IX પરમેશ્વરોડપરમપિ કથયતિ તેષાં પૂર્વપુરુષાણાં મિસરદેશાદ્ આનયનાર્થં યસ્મિન્ દિનેડહં તેષાં કરં ધૃત્વા તૈઃ સહ નિયમં સ્થિરીકૃતવાન્ તદ્દિનસ્ય નિયમાનુસારેણ નહિ યતસ્તૈર્મમ નિયમે લક્ષિતેડહં તાન્ પ્રતિ ચિન્તાં નાકરવાં।

X કિન્તુ પરમેશ્વરઃ કથયતિ તદ્દિનાત્ પરમહં ઇસ્રાયેલવંશીયૈઃ સાહ્યમ્ ઇમં નિયમં સ્થિરીકરિષ્યામિ, તેષાં ચિન્તે મમ વિધીન્ સ્થાપયિષ્યામિ તેષાં હૃત્પત્રે ચ તાન્ લેખિષ્યામિ, અપરમહં તેષામ્ ઇશ્વરો ભવિષ્યામિ તે ચ મમ લોકા ભવિષ્યન્તિ।

XI અપરં ત્વં પરમેશ્વરં જાનીહીતિવાક્યેન તેષામેકૈકો જનઃ સ્વં સ્વં સમીપવાસિનં ભ્રાતરઞ્ચ પુનર્ન શિક્ષયિષ્યતિ યત આક્ષુદ્રાત્ મહાન્તં યાવત્ સર્વે માં જ્ઞાસ્યન્તિ।

XII યતો હેતોરહં તેષામ્ અધર્માન્ ક્ષમિષ્યે તેષાં પાપાન્યપરાધાંશ્ચ પુનઃ કદાપિ ન સ્મરિષ્યામિ।"

XIII અનેન તં નિયમં નૂતનં ગદિત્વા સ પ્રથમં નિયમં પુરાતનીકૃતવાન્; યચ્ચ પુરાતનં જીર્ણાન્ જાતં તસ્ય લોપો નિકટો ડભવત્।

IX

I સ પ્રથમો નિયમ આરાધનાયા વિવિધરીતિભિરૈહિકપવિત્રસ્થાનેન ચ વિશિષ્ટ આસીત્।

II યતો દૂષ્યમેકં નિરમીયત તસ્ય પ્રથમકોષ્ટસ્ય નામ પવિત્રસ્થાનમિત્યાસીત્ તત્ર દીપવૃક્ષો ભોજનાસનં દર્શનીયપૂપાનાં શ્રેણી યાસીત્।

III तत्पश्चाद् द्वितीयायास्तिरष्करिण्या अल्प्यन्तरे ऽतिपवित्रस्थानमितिनामकं कोष्ठमासीत्,

IV तत्र य सुवर्णमयो धूपाधारः परितः सुवर्णमण्डिता नियममञ्जूषा यासीत् तन्मध्ये मान्नायाः सुवर्णघटो ङारोणस्य मञ्जरितदण्डस्तक्षितौ नियमप्रस्तरौ,

V तद्गुपरि य करुणासने छायाकारिणौ तेजोमयौ किञ्च्वावास्ताम्, अतेषां विशेषवृत्तान्तकथनाय नायं समयः।

VI अतेष्वीदृक् निर्मितेषु याञ्जका ईश्वरसेवाम् अनुतिष्ठन्तौ दृष्यस्य प्रथमकोष्ठं नित्यं प्रविशन्ति।

VII किन्तु द्वितीयं कोष्ठं प्रतिवर्षम् अेककृत्व अेकाङ्किना मङ्गायाञ्जकेन प्रविश्यते किन्त्वात्मनिमित्तं लोकानाम् अज्ञानकृतपापानाञ्च निमित्तम् उत्सञ्जनीयं रुधिरम् अनादाय तेन न प्रविश्यते।

VIII एत्यनेन पवित्र आत्मा यत् ज्ञापयति तदिदं तत्प्रथमं दृष्यं यावत् तिष्ठति तावत् मङ्गापवित्रस्थानगामी पन्था अप्रकाशितस्तिष्ठति।

IX तस्य दृष्यं वर्तमानसमयस्य दृष्टान्तः, यतो डेतोः साम्प्रतं संशोधनकालं यावद् यन्निर्दिष्टं तदनुसारात् सेवाकारिणो मानसिकसिद्धिकरणेऽसमर्थाभिः

X केवलं षाद्यपेयेषु विविधमञ्जनेषु य शारीरिकरीतिभि र्युक्तानि नैवेद्यानि बलिदानानि य भवन्ति।

XI अपरं भाविमङ्गलानां मङ्गायाञ्जकः प्रीष्ट उपस्थायाडस्तनिर्मितेनार्थत अेतत्सृष्टे र्बलिर्भूतेन श्रेष्ठेन सिद्धेन य दृष्येण गत्वा

XII छागानां गोवत्सानां वा रुधिरम् अनादाय स्वीयरुधिरम् आदायैककृत्व अेव मङ्गापवित्रस्थानं प्रविश्यानन्तकालिकां मुक्तिं प्राप्तवान्।

XIII वृषछागानां रुधिरेण गवीभस्मनः प्रक्षेपेण य यद्यशुचिलोकाः शारीरिशुचित्वाय पूयन्ते,

XIV तर्हि किं मन्यध्वे यः सदातनेनात्मना निष्कलङ्कबलिमिव स्वभेवेश्वराय दत्तवान्, तस्य प्रीष्टस्य रुधिरेण युष्माकं

मनांस्यमरेश्वरस्य सेवायै किं मृत्युजनकेभ्यः कर्मभ्यो न पवित्रीकारिष्यन्ते?

XV स नूतननियमस्य मध्यस्थोऽभवत् तस्याभिप्रायोऽयं यत् प्रथमनियमलङ्घनरूपपापेभ्यो मृत्युना मुक्तौ जातायाम् आहूतलोका अनन्तकालीयसम्पदः प्रतिज्ञाकृतं लभेरन्।

XVI यत्र नियमो भवति तत्र नियमसाधकस्य भले मृत्युना भवितव्यां

XVII यतो हतेन बलिना नियमः स्थिरीभवति किन्तु नियमसाधको बलि र्यावत् श्रुवति तावत् नियमो निरर्थकस्तिष्ठति।

XVIII तस्मात् स पूर्वनियमोऽपि रुधिरपातं विना न साधितः।

XIX इतः सर्वलोकान् प्रति व्यवस्थानुसारेण सर्वा आज्ञाः कथयित्वा मूसा जलेन सिन्दूरवर्णलोम्ना ओषोवतृणेन य सर्द्धं गोवत्सानां छागानाञ्च रुधिरं गृहीत्वा ग्रन्थे सर्वलोकेषु य प्रक्षिप्य बलाघे,

XX युष्मान् अधीश्वरो यं नियमं निरूपितवान् तस्य रुधिरमेतत्।

XXI तद्वत् स दृष्येऽपि सेवार्थकेषु सर्वपात्रेषु य रुधिरं प्रक्षिप्तवान्।

XXII अपरं व्यवस्थानुसारेण प्रायशः सर्वाणि रुधिराणि परिष्कियन्ते रुधिरपातं विना पापमोयनं न भवति य।

XXIII अपरं यानि स्वर्गीयवस्तूनां दृष्टान्तास्तेषाम् अतैः पावनम् आवश्यकम् आसीत् किन्तु साक्षात् स्वर्गीयवस्तूनाम् अतेभ्यः श्रेष्ठैर्बलिदानैः पावनमावश्यकं।

XXIV यतः प्रीष्टः सत्यपवित्रस्थानस्य दृष्टान्तरूपं हस्तकृतं पवित्रस्थानं न प्रविष्टवान् किन्त्वस्मन्निमित्तम् एदानीम् ईश्वरस्य साक्षाद् उपस्थातुं स्वर्गमेव प्रविष्टः।

XXV यथा य महायाजकः प्रतिवर्षं परशोषितमादाय महापवित्रस्थानं प्रविशति तथा प्रीष्टेन पुनः पुनरात्मोत्सर्गो न कर्तव्यः,

XXVI कर्तव्ये सति जगतः सृष्टिकालमारभ्य बहुवारं तस्य मृत्युभोग आवश्यकोऽभवत्; किन्त्विदानीं स आत्मोत्सर्गेण पापनाशार्थम् अककृतवो जगतः शेषकाले प्रयकाशे।

XXVII અપરં યથા માનુષસ્યૈકકૃત્વો મરણં તત્ પશ્ચાદ્ વિચારો નિરૂપિતોઽસ્તિ,

XXVIII તદ્વત્ પ્રીષ્ટોઽપિ બહૂનાં પાપવહનાર્થં બલિરૂપેણૈકકૃત્વ ઉત્સસૃજે, અપરં દ્વિતીયવારં પાપાદ્ ભિન્નઃ સન્ યે તં પ્રતીક્ષન્તે તેષાં પરિત્રાણાર્થં દર્શનં દાસ્યતિ।

X

I વ્યવસ્થા ભવિષ્યન્મહુલાનાં છાયાસ્વરૂપા ન ચ વસ્તૂનાં મૂર્તિસ્વરૂપા તતો હેતો નિત્યં દીયમાનૈરૈકવિદૈ વાર્ષિકબલિભિઃ શરણાગતલોકાન્ સિદ્ધાન્ કર્તુ કદાપિ ન શક્નોતિ।

II યદશશક્ચત્ તર્હિ તેષાં બલીનાં દાનં કિં ન ન્યવર્તિષ્યત? યતઃ સેવાકારિષ્વૈકકૃત્વઃ પવિત્રીભૂતેષુ તેષાં કોઽપિ પાપબોધઃ પુન નાભવિષ્યત્।

III કિન્તુ તૈર્બલિદાનૈઃ પ્રતિવત્સરં પાપાનાં સ્મારણં જાયતે।

IV યતો વૃષાણાં છાગાનાં વા રુધિરેણ પાપમોચનં ન સમ્ભવતિ।

V એતત્કારણાત્ પ્રીષ્ટેન જગત્ પ્રવિશ્યેદમ્ ઉચ્યતે, યથા, "નેષ્ટવા બલિં ન નૈવેદ્યં દેહો મે નિર્મિતસ્ત્વયા।

VI ન ચ ત્વં બલિભિર્હવ્યૈઃ પાપદ્નૈર્વા પ્રતુષ્યસિ।

VII અવાદિષં તદૈવાહં પશ્ય કુર્વે સમાગમં ધર્મગ્રન્થસ્ય સર્ગે મે વિદ્યતે લિખિતા કથા। ઈશ મનોઽભિલાષસ્તે મયા સમ્પૂરયિષ્યતે।"

VIII ઇત્યસ્મિન્ પ્રથમતો યેષાં દાનં વ્યવસ્થાનુસારાદ્ ભવતિ તાન્યધિ તેનેદમુક્તં યથા, બલિનૈવેદ્યહવ્યાનિ પાપદ્નન્નોપચારકં, નેમાનિ વાગ્છસિ ત્વં હિ ન ચૈતેષુ પ્રતુષ્યસીતિ।

IX તતઃ પરં તેનોક્તં યથા, "પશ્ય મનોઽભિલાષં તે કર્તુ કુર્વે સમાગમં;" દ્વિતીયમ્ એતદ્ વાક્યં સ્થિરીકર્તુ સ પ્રથમં લુપ્પતિ।

X તેન મનોઽભિલાષેણ ચ વયં યીશુપ્રીષ્ટસ્યૈકકૃત્વઃ સ્વશરીરોત્સર્ગાત્ પવિત્રીકૃતા અભવામા

XI अपरम् ऐकैको याञ्जकः प्रतिदिनम् उपासनां कुर्वन् यैश्च पापानि नाशयितुं कदापि न शक्यन्ते तादृशान् अकृपान् बलीन् पुनः पुनरुत्सृजन् तिष्ठति।

XII किन्त्वसौ पापनाशकम् ऐकं बलिं दत्त्वा नन्तकालार्थम् ईश्वरस्य दक्षिण उपविश्य

XIII यावत् तस्य शत्रवस्तस्य पादपीठं न भवन्ति तावत् प्रतीक्षमाणस्तिष्ठति।

XIV यत ऐकेन बलिदानेन सोऽनन्तकालार्थं पूयमानान् लोकान् साधितवान्।

XV अतस्मिन् पवित्र आत्माप्यस्माकं पक्षे प्रमाणयति

XVI "यतो हेतोस्तदिनात् परम् अहं तैः सार्द्धम् षष्ठं नियमं स्थिरीकरिष्यामीति प्रथमत उक्त्वा परमेश्वरेणैदं कथितं, तेषां यित्ते मम विधीन् स्थापयिष्यामि तेषां मनःसु य तान् लेभिष्यामि य,

XVII अपरञ्च तेषां पापान्यपराधांश्च पुनः कदापि न स्मारिष्यामि।"

XVIII किन्तु यत्र पापमोयनं भवति तत्र पापार्थक्यबलिदानं पुन न भवति।

XIX अतो हे भ्रातरः, यीशो रुधिरेण पवित्रस्थानप्रवेशायास्माकम् उत्साहो भवति,

XX यतः सोऽस्मदर्थं तिरस्करिण्यार्थतः स्वशरीरेण नवीनं श्रुवनयुक्तञ्चैकं पन्थानं निर्मितवान्,

XXI अपरञ्चेश्वरीयपरिवारस्याध्यक्ष ऐको महायाञ्जकोऽस्माकमस्ति।

XXII अतो हेतोस्माभिः सरलान्तःकरणैर्दृढविश्वासैः पापबोध्यात् प्रक्षालितमनोभिर्निर्मलजले स्नातशरीरैश्चेश्वरम् उपागत्य प्रत्याशायाः प्रतिज्ञा निश्चला धारयितव्या।

XXIII यतो यस्ताम् अङ्गीकृतवान् स विश्वसनीयः।

XXIV अपरं प्रेमिन् सत्क्रियासु ऐकैकस्योत्साहवृद्ध्यर्थम् अस्माभिः परस्परं मन्त्रयितव्यं।

XXV अपरं कतिपयलोका यथा कुर्वन्ति तथास्माभिः सभाकरणं न परित्यक्तव्यं परस्परम् उपदेष्टव्यञ्च यतस्तत् महादिनम् उत्तरोत्तरं निकटवर्ति भवतीति युष्माभिर्दृश्यते।

XXVI सत्यमतस्य ज्ञानप्राप्तेः परं यद्वि वयं स्वच्छया पापायां कुर्मस्तर्हि पापानां कृते ऽन्यत् किमपि बलिदानं नावशिष्यते

XXVII किन्तु विचारस्य भयानका प्रतीक्षा रिपुनाशकानलस्य तापश्चावशिष्यते।

XXVIII यः कश्चित् भूससो व्यवस्थाम् अवमन्यते स दयां विना द्वयोस्तिसृष्टां वा साक्षिणां प्रमाणेन ऽन्यते,

XXIX तस्मात् किं बुध्यध्वे यो ज्ञन ईश्वरस्य पुत्रम् अवजानाति येन य पवित्रीकृतो ऽभवत् तत् नियमस्य रुधिरम् अपवित्रं ज्ञानाति, अनुग्रहकरम् आत्मानम् अपमन्यते य, स कियन्महाघोरतरदण्डस्य योग्यो भविष्यति?

XXX यतः परमेश्वरः कथयति, "दानं कुलस्य मत्कर्म सूचितं प्रदद्याम्यहं।" पुनरपि, "तदा विचारयिष्यन्ते परेशेन निष्ठाः प्रजाः।" एहं यः कथितवान् तं वयं ज्ञानीमः।

XXXI अमरेश्वरस्य करयोः पतनं महाभयानकं।

XXXII हे भ्रातरः, पूर्वदिनानि स्मरत यतस्तदानीं यूयं दीप्तिं प्राप्य बहुदुर्गतिरूपं संग्रामं सङ्गमाना अकतो निन्दाकलेशैः कौतुकीकृता अभवत,

XXXIII अन्यतश्च तद्भोगिनां समांशिनो ऽभवत।

XXXIV यूयं मम बन्धनस्य दुःखेन दुःखिनो ऽभवत, युष्माकम् उत्तमा नित्या य सम्पत्तिः स्वर्गो विद्यत एति ज्ञात्वा सानन्दं सर्वस्वस्यापहरणम् असहध्वञ्च।

XXXV अतश्चेव महापुरस्कारयुक्तं युष्माकम् उत्साहं न परित्यजत।

XXXVI यतो यूयं येनेश्वरस्येच्छां पालयित्वा प्रतिज्ञायाः कुलं लभध्वं तदर्थं युष्माभिर्घैर्यावलम्बनं कर्तव्यं।

XXXVII येनागन्तव्यं स स्वल्पकालात् परम् आगमिष्यति न य विलम्बिष्यते।

XXXVIII "पुण्यवान् ज्ञनो विश्वासेन ञ्जविष्यति किन्तु यद्वि निवर्तते तर्हि मम मनस्तस्मिन् न तोषं यास्यति।"

XXXIX किन्तु वयं विनाशजनिकां धर्मात् निवृत्तिं न कुर्वामहे। आत्मनः परित्राणाय विश्वासं कुर्वामहे।

XI

I विश्वास आशंसितानां निश्चयः, अदृश्यानां विषयाणां दर्शनं भवति।

II तेन विश्वासेन प्राञ्चो लोकाः प्रामाण्यं प्राप्तवन्तः।

III अपरम् ईश्वरस्य वाक्येन जगन्त्यसृज्यन्त, दृष्टवस्तूनि य प्रत्यक्षवस्तुभ्यो नोदपद्यन्तैतद् वयं विश्वासेन बुध्यामहे।

IV विश्वासेन ङाबिल् ईश्वरमुद्दिश्य काबिलः श्रेष्ठं बलिदानं कृतवान् तस्माद्येश्वरेण तस्य दानान्यधि प्रमाणे दत्ते स धार्मिक इत्यस्य प्रमाणं लब्धवान् तेन विश्वासेन य स मृतः सन् अद्यापि भाषते।

V विश्वासेन ङनोक् यथा मृत्युं न पश्येत् तथा लोकान्तरं नीतः, तस्योद्देशश्च केनापि न प्रापि यत ईश्वरस्तं लोकान्तरं नीतवान्, तत्रप्रमाणमिदं तस्य लोकान्तरीकरणात् पूर्वं स ईश्वराय रोयितवान् इति प्रमाणं प्राप्तवान्।

VI किन्तु विश्वासं विना कोऽपीश्वराय रोयितुं न शक्नोति यत ईश्वरोऽस्ति स्वान्वेषिलोकेभ्यः पुरस्कारं ददाति येति कथायाम् ईश्वरशरणागतैर्विश्वसितव्यं।

VII अपरं तदानीं यान्यदृश्यान्यासन् तानीश्वरेणादिष्टः सन् नोडो विश्वासेन लीत्वा स्वपरिज्जनानां रक्षार्थं पोतं निर्मितवान् तेन य जगज्जनानां दोषान् दर्शितवान् विश्वासात् लभ्यस्य पुण्यस्याधिकारी बभूव य।

VIII विश्वासेनेब्राहीम् आहूतः सन् आशां गृहीत्वा यस्य स्थानस्याधिकारस्तेन प्राप्तव्यस्तत् स्थानं प्रस्थितवान् किन्तु प्रस्थानसमये क्क यामीति नाजानात्।

IX विश्वासेन स प्रतिज्ञाते देशे परदेशवत् प्रवसन् तस्याः प्रतिज्ञायाः समानांशिल्याम् एस्डाका याकूबा य सह दूष्यवास्यभवत्।

X यस्मात् स ईश्वरेण निर्मितं स्थापितञ्च भित्तिमूलयुक्तं नगरं प्रत्यैक्षत्।

XI अपरञ्च विश्वासेन सारा वयोतिक्रान्ता सन्त्यपि गर्भधारणाय शक्तिं प्राप्य पुत्रवत्यभवत्, यतः सा प्रतिज्ञाकारिणं विश्वास्थ्यम् अमन्यत्।

XII તતો હેતો મૂતકલ્પાદ્ એકસ્માત્ જનાદ્ આકાશીયનક્ષત્રાણીવ ગણનાતીતા: સમુદ્રતીરસ્થસિકતા ઇવ યાસંખ્યા લોકા ઉત્પેદિરે

XIII એતે સર્વે પ્રતિજ્ઞાયા: ફલાન્યપ્રાપ્ય કેવલં દૂરાત્ તાનિ નિરીક્ષ્ય વન્દિત્વા ય, પૃથિવ્યાં વયં વિદેશિન: પ્રવાસિનશ્ચાસ્મહ ઇતિ સ્વીકૃત્ય વિશ્વાસેન પ્રાણાન્ તત્યજુઃ।

XIV યે તુ જના ઇત્યં કથયન્તિ તૈ: પૈતૃકદેશો ડસ્માભિરન્વિષ્યત ઇતિ પ્રકાશ્યતે।

XV તે યસ્માદ્ દેશાત્ નિર્ગતાસ્તં યદ્યસ્મરિષ્યન્ તર્હિ પરાવર્તનાય સમયમ્ અલપ્સ્યન્તા।

XVI કિન્તુ તે સર્વોત્કૃષ્ટમ્ અર્થત: સ્વર્ગીયં દેશમ્ આકાડ્ક્ષન્તિ તસ્માદ્ ઈશ્વરસ્તાનધિ ન લજ્જમાનસ્તેષામ્ ઈશ્વર ઇતિ નામ ગૃહીતવાન્ યત: સ તેષાં કૃતે નગરમેકં સંસ્થાપિતવાન્।

XVII અપરમ્ ઇબ્રાહીમ: પરીક્ષાયાં જાતાયાં સ વિશ્વાસેનેસ્હાકમ્ ઉત્સસર્જ,

XVIII વસ્તુત ઇસ્હાકિં તવ વંશો વિખ્યાસ્યત ઇતિ વાગ્ યમધિ કથિતા તમ્ અદ્વિતીયં પુત્રં પ્રતિજ્ઞાપ્રાપ્ત: સ ઉત્સસર્જ।

XIX યત ઈશ્વરો મૃતાનપ્યુત્યાપયિતું શકનોતીતિ સ મેને તસ્માત્ સ ઉપમારૂપં તં લેભે।

XX અપરમ્ ઇસ્હાક્ વિશ્વાસેન યાફૂબ્ એષાવે ય ભાવિવિષયાનધ્યાશિષં દદૌ।

XXI અપરં યાફૂબ્ મરણકાલે વિશ્વાસેન યૂષક: પુત્રયોરેકૈકસ્મૈ જનાયાશિષં દદૌ યષ્ટ્યા અગ્રભાગે સમાલમ્બ્ય પ્રણાનામ યા।

XXII અપરં યૂષક્ ચરમકાલે વિશ્વાસેનેસ્નાયેલ્વંશીયાનાં મિસરદેશાદ્ બહિર્ગમનસ્ય વાયં જગાદ નિજાસ્થીનિ યાધિ સમાદિદેશ।

XXIII નવજાતો મૂસાશ્ચ વિશ્વાસાત્ ત્રાીન્ માસાન્ સ્વપિતૃભ્યામ્ અગોપ્યત યતસ્તૌ સ્વશિશું પરમસુન્દરં દૃષ્ટવન્તૌ રાજાજ્ઞાઞ્ચ ન શક્તિવન્તૌ।

XXIV અપરં વય:પ્રાપ્તો મૂસા વિશ્વાસાત્ ફિરૌણો દૌહિત્ર ઇતિ નામ નાજ્જીયકાર।

XXV यतः स क्षणिकात् पापञ्चसुभोगाद् ईश्वरस्य प्रजाभिः सार्द्धं
दुःखभोगं वव्रे।

XXVI तथा मिसरदेशीयनिधिलभ्यः प्रीष्टनिमित्तां निन्दाम् मडतीं सम्पत्तिं
भेने यतो र्ऽतोः स पुरस्कारदानम् अपेक्षता।

XXVII अपरं स विश्वासेन राज्ञः क्रोधात् न लीत्वा मिसरदेशं
परितत्याञ्च, यतस्तेनादृश्यं वीक्षमाणेनेव धैर्यम् आलम्बि।

XXVIII अपरं प्रथमजगतानां लन्ता यत् स्वीयलोकान् न स्पृशेत् तदर्थं
स विश्वासेन निस्तारपर्वीयबलिच्छेदनं रुधिरसेयनञ्चानुष्ठितावान्।

XXIX अपरं ते विश्वासात् स्थलेनेव सूक्तसागरेण जग्मुः किन्तु
मिस्रीयलोकस्तत् कर्तुम् उपक्रम्य तोयेषु ममञ्चुः।

XXX अपरञ्च विश्वासात् तैः सप्ताहं यावद् यिरीडोः प्राचीरस्य
प्रदक्षिणे कृते तत् निपपात।

XXXI विश्वासाद् राज्ञोनामिका वेश्यापि प्रीत्या यारान्
अनुगृह्याविश्वासिभिः सार्द्धं न विननाश।

XXXII अघिकं किं कथयिष्यामि? गिदियोनो वारकः शिम्शोनो यिप्तडो
दायूद् शिमूयेलो भविष्यद्वादिनश्चेतेषां वृत्तान्तकथनाय मम समयाम्बावो
भविष्यति।

XXXIII विश्वासात् ते राज्यानि वशीकृतवन्तो धर्मकर्माणि
साधितवन्तः प्रतिज्ञानां इलं लब्धवन्तः सिंढानां मुभानि रुद्धवन्तो

XXXIV वह्नेर्दाहं निर्व्वापितवन्तः ऋद्धाराद् रक्षां प्राप्तवन्तो
दौर्बल्ये सवलीकृता युद्धे पराक्रमिणो जाताः परेषां सैन्यानि
द्वयितवन्तश्च।

XXXV योषितः पुनरुत्थानेन मृतान् आत्मजान् लेभिरे, अपरे य
श्रेष्ठोत्थानस्य प्राप्तेराशया रक्षाम् अगृहीत्वा ताडनेन मृतवन्तः।

XXXVI अपरे तिरस्कारैः कशाभिर्बन्धनैः कारया य परीक्षिताः।

XXXVII बलवश्च प्रस्तराघातै र्ऽताः करपत्रै र्वा विदीर्णा यन्त्रै र्वा
क्लिष्टाः ऋद्धारै र्वा व्यापादिताः। ते मेषाणां छागानां वा यर्माणि
परिधाय दीनाः पीडिता दुःभार्ताश्चात्राम्यन्।

XXXVIII संसारो येषाम् अयोग्यस्ते निर्जनस्थानेषु पर्वतेषु गह्वरेषु
पृथिव्याश्छिद्रेषु य पर्यटन्।

XXXIX अतैः सर्व्वे विश्वासात् प्रमाणं प्रापि किन्तु प्रतिज्ञायाः क्लं न प्रापि।

XL यतस्ते यथास्मान् विना सिद्धा न भवेयुस्तथैवेश्वरेणास्माकं कृते श्रेष्ठतरं किमपि निर्दिदिशे।

XII

I अतो डेतोरेतावत्साक्षिमेधै र्वेषिताः सन्तो वयमपि सर्व्वभारम् आशुबाधकं पापञ्च निक्षिप्यास्माकं गमनाय निरूपिते मार्गे धैर्य्येण धावाम।

II यश्चास्माकं विश्वासस्याग्रेसरः सिद्धिकर्ता यास्ति तं यीशुं वीक्षामडै यतः स स्वसम्भुजस्थितानन्दस्य प्राप्त्यर्थम् अपमानं तुच्छीकृत्य कुशस्य यातनां सोढवान् ँश्वरीयसिंहासनस्य दक्षिणपार्श्वे समुपविष्टवांश्च।

III यः पापिभिः स्वविरुद्धम् अेतादृशं वैपरीत्यं सोढवान् तम् आलोचयत तेन यूयं स्वमनःसु श्रान्ताः क्लान्ताश्च न भविष्यथा।

IV यूयं पापेन सड युध्यन्तोऽद्यापि शोणितव्ययपर्य्यन्तं प्रतिरोधं नाकुरुती।

V तथा य पुत्रान् प्रतीव युष्मान् प्रति य उपदेश उक्तस्तं किं विस्मृतवन्तः? "परेशेन कृतां शास्तिं डे मत्पुत्र न तुच्छया तेन संभर्त्सितश्चापि नैव क्लाम्य कदायन।

VI परेशः प्रीयते यस्मिन् तस्मै शास्तिं ददाति यत् यन्तु पुत्रं स गृह्णाति तमेव प्रडरत्यपि। "

VII यद्वि यूयं शास्तिं सडध्वं तर्डीश्वरः पुत्रैरिव युष्माभिः साद्ध्वं व्यवडरति यतः पिता यस्मै शास्तिं न ददाति तादृशः पुत्रः कः?

VIII सर्व्वे यस्याः शास्तेरंशिनो भवन्ति सा यद्वि युष्माकं न भवति तर्डि यूयम् आत्मजा न किन्तु जारजा आध्वे।

IX अपरम् अस्माकं शारीरिकजन्मदातारोऽस्माकं शास्तिकारिणोऽभवन् ते यास्माभिः सम्मानितास्तस्माद् य आत्मनां जनयिता वयं किं ततोऽधिकं तस्य वशीभूय न ज्ठविष्यामः?

X ते त्वल्पदिनानि यावत् स्वमनोऽमतानुसारेण शास्तिं कृतवन्तः किन्त्वेषोऽस्माकं छिताय तस्य पवित्रताया अंशित्वाय यास्मान् शास्ति।

XI शास्त्रिश्च वर्तमानसमये केनापि नानन्दजनिता किन्तु शोकजनिदैव मन्यते तथापि ये तथा विनीयन्ते तेभ्यः सा पश्चात् शान्तियुक्तं धर्मकृतं ददाति।

XII अतमेव यूयं शिथिलान् उस्तान् दुर्बलानि ज्ञानूनि य सबलानि कुरुध्वं।

XIII यथा य दुर्बलस्य सन्धिस्थानं न भज्येत स्वस्थं तिष्ठेत् तथा स्वयंरक्षणार्थं सरलं मार्गं निर्मात।

XIV अपरञ्च सर्वैः सार्थम् ऐक्यभावं यय्य विना परमेश्वरस्य दर्शनं केनापि न लप्स्यते तत् पवित्रत्वं येष्टध्वं।

XV यथा कश्चिद् ईश्वरस्यानुग्रहात् न पतेत्, यथा य तिक्रताया मूलं प्ररुह्य बाधाजनकं न भवेत् तेन य बहवोऽपवित्रा न भवेयुः,

XVI यथा य कश्चित् लम्पटो वा ऐककृत्व आहारार्थं स्वीयज्येष्ठाधिकारविक्रता य ऐषौस्तद्धद् अघर्मागारी न भवेत् तथा सावधाना भवत।

XVII यतः स ऐषोः पश्चाद् आशीर्वादाधिकारी भवितुम् इच्छन्नपि नानुगृहीत इति यूयं ज्ञानीथ, स याश्रुपातेन मत्यन्तरं प्रार्थयमानोऽपि तदुपायं न लेभे।

XVIII अपरञ्च स्पृश्यः पर्वतः प्रज्वलितो वह्निः कृष्णावर्णो मेघो ऽन्धकारो ऋग्भश्च तूरीवाद्यं वाक्यानां शब्दश्च नैतेषां सन्निधौ यूयम् आगताः।

XIX तं शब्दं श्रुत्वा श्रोतारस्तादृशं सम्भाषणं यत् पुनर्न जायते तत् प्रार्थितवन्तः।

XX यतः पशुरपि यद्वि धराधरं स्पृशति तर्हि स पाषाणाघातैर्हन्तव्य इत्यादेशं सोढुं ते नाशक्नुवन्।

XXI तय्य दर्शनम् ऐवं भयानकं यत् मूससोक्तं भीतस्त्रासयुक्तश्चास्मीति।

XXII किन्तु सीयोन्पर्वतो ऽभरेश्वरस्य नगरं स्वर्गस्थयिज्ञशालमम् अयुतानि द्विव्यूताः।

XXIII स्वर्गं लिपितानां प्रथमज्जातानाम् उत्सवः समितिश्च सर्वेषां विराराधिपतिरीश्वरः सिद्धीकृतधार्मिकानाम् आत्मानो

XXIV नूतननियमस्य मध्यस्थो यीशुः, अपरं ङाबिलो रक्तात् श्रेयः प्रयारकं प्रोक्षास्य रक्तञ्चैतेषां सन्निधौ यूयम् आगताः।

XXV सावधाना भवत तं वक्तारं नावजानीत यतो डेतोः पृथिवीस्थितः स वक्ता यैरवज्ञातस्ते र्यदि रक्षा नाप्रापि तर्हि स्वर्गीयवस्तुः पराङ्मुभीभूयास्माभिः कथं रक्षा प्राप्स्यते?

XXVI तदा तस्य रवात् पृथिवी कम्पिता किन्त्विदानीं तेनेदं प्रतिज्ञातं यथा, "अहं पुनरेककृत्वः पृथिवीं कम्पयिष्यामि केवलं तन्नहि गगनमपि कम्पयिष्यामि "

XXVII स अेककृत्वः शब्दे निश्चलविषयाणां स्थितये निर्मितानामिव यञ्चलवस्तूनां स्थानान्तरीकरणं प्रकाशयति।

XXVIII अतयेव निश्चलराज्यप्राप्तैरस्माभिः सोऽनुग्रह आलम्बितव्यो येन वयं सादरं सभयञ्च तुष्टिञ्चनकङ्कपेश्वरं सेवितुं शक्नुयाम।

XXIX यतोऽस्माकम् ईश्वरः संहारको वह्निः।

XIII

I भ्रातृषु प्रेम तिष्ठतु अतिथिसेवा युष्माभि न विस्मर्यतां

II यतस्तथा प्रच्छन्नपेश द्रिव्यदूताः केषाञ्चिद् अतिथयोऽभवन्।

III बन्दिनः सडबन्दिभिरिव दुःपिनश्च देडवासिभिरिव युष्माभिः स्मर्यन्तां।

IV विवाडः सर्वेषां समीपे सम्मानितव्यस्तदीयशय्या य शुचिः किन्तु वेश्यागामिनः पारदारिकाश्चेश्वरेण दण्डयिष्यन्ते।

V यूयम् आयारे निर्लोभा भवत विद्यमानविषये सन्तुष्यत य यस्माद् ईश्वर अेवेदं कथितवान्, यथा, "त्वां न त्यक्ष्यामि न त्वां ङास्यामि। "

VI अतयेव वयम् उत्साडेनेदं कथयितुं शक्नुमः, "मत्पक्षे परमेशोऽस्ति न भेष्यामि कदायना यस्मात् मां प्रति किं कर्तुं मानवः पारयिष्यति। "

VII युष्माकं ये नायका युष्मभ्यम् ईश्वरस्य वाक्यं कथितवन्तस्ते युष्माभिः स्मर्यन्तां तेषाम् आयारस्य परिणामम् आलोच्य युष्माभिस्तेषां विश्वासोऽनुक्रियतां।

VIII यीशुः प्रीष्टः श्वोऽद्य सदा य स अवेवास्ते

IX यूयं नानाविधनूतनशिक्षाभिर्न परिवर्तध्वं यतोऽनुग्रहेणान्तःकरास्य सुस्थिरीभवनं क्षेमं न य भाद्यद्रव्यैः। यतस्तदाचारिणस्तैर्नोपकृताः।

X ये दृष्यस्य सेवां कुर्वन्ति ते यस्या द्रव्यभोजनस्यानधिकारिणस्तादृशी यज्ञवेदिरस्माकम् आस्ते।

XI यतो येषां पशूनां शोणितं पापनाशाय मङ्गायाजकेन मङ्गापवित्रस्थानस्याभ्यन्तरे नीयते तेषां शरीराणि शिबिराद् बहिर्दहन्ते।

XII तस्माद् यीशुरपि यत् स्वरुधिरेण प्रजाः पवित्रीकुर्यात् तदर्थं नगरद्वारस्य बहिर्भूमिं लुक्तवान्।

XIII अतो हेतोरस्माभिरपि तस्यापमानं सङ्गमनैः शिबिराद् बहिस्तस्य समीपं गन्तव्यं।

XIV यतो ऽत्रास्माकं स्थायि नगरं न विद्यते किन्तु भावि नगरम् अस्माभिरन्विष्यते।

XV अतथेव यीशुनास्माभिर्नित्यं प्रशंसाऽप्यो बलिरर्थतस्तस्य नामाङ्गीकुर्वताम् ओष्ठाधराणां इलम् ईश्वराय दातव्यं।

XVI अपरञ्च परोपकारो दानञ्च युष्माभिर्न विस्मर्यतां यतस्तादृशं बलिदानम् ईश्वराय रोयते।

XVII यूयं स्वनायकानाम् आज्ञाग्राहिणो वश्याश्च भवत यतो यैरुपनिधिः प्रतिदातव्यस्तादृशा लोका एव ते युष्मदीयात्मनां रक्षणार्थं जाग्रति, अतस्ते यथा सानन्दास्तत् कुर्युर्न य सार्त्तस्वरा अत्र यतध्वं यतस्तेषाम् आर्त्तस्वरो युष्माकम् एष्टञ्जनको न भवेत्।

XVIII अपरञ्च यूयम् अस्मन्निमित्तिं प्रार्थनां कुरुत यतो वयम् उत्तममनोविशिष्टाः सर्वत्र सदायारं कर्तुम् एष्टञ्जकाश्च भवाम एति निश्चितं ज्ञानीमः।

XIX विशेषतोऽहं यथा त्वरया युष्मभ्यं पुनर्दीये तदर्थं प्रार्थनायै युष्मान् अधिकं विनये।

XX અનન્તનિયમસ્ય રુઘિરેણ વિશિષ્ટો મહાન્ મેષપાલકો યેન મૃતગણમઘ્યાત્ પુનરાનાયિ સ શાન્તિદાયક ઈશ્વરો

XXI નિજાભિમતસાઘનાય સર્વ્વસ્મિન્ સત્કર્મ્મણિ યુષ્માન્ સિદ્ધાન્ કરોતુ, તસ્ય દૃષ્ટૌ ચ યદાત્ તુષ્ટિજનકં તદેવ યુષ્માકં મધ્યે યીશુના ખ્રીષ્ટેન સાઘયતુ। તસ્મૈ મહિમા સર્વ્વદા ભૂયાત્ આમેન્।

XXII હે ભ્રાતરઃ, વિનયેડહં યૂયમ્ ઇદમ્ ઉપદેશવાક્યં સહધ્વં યતોડહં સંક્ષેપેણ યુષ્માન્ પ્રતિ લિખિતવાન્।

XXIII અસ્માકં ભ્રાતા તીમથિયો મુક્તોડભવદ્ ઇતિ જાનીત, સ ચ યદિ ત્વરયા સમાગચ્છતિ તર્હિ તેન સાર્દ્ધમ્ અહં યુષ્માન્ સાક્ષાત્ કરિષ્યામિ।

XXIV યુષ્માકં સર્વ્વાન્ નાયકાન્ પવિત્રલોકાંશ્ચ નમસ્કુરુતા અપરમ્ ઇતાલિયાદેશીયાનાં નમસ્કારં જ્ઞાસ્યથા

XXV અનુગ્રહો યુષ્માકં સર્વ્વેષાં સહાયો ભૂયાત્ આમેન્।

**Sanskrit Bible (NT) in Gujarati Script
New Testament in Sanskrit Language; printed in
Gujarati Script**

copyright © 2018 SanskritBible.in

Language: Sanskrit

Contributor: SanskritBible.in

Thank you for your interest in Sanskrit Bible.

Sanskrit Bible (NT) is freely available in 22 different scripts of your choice. This edition is in Gujarati script and is based on the Sanskrit translation of the Holy Bible published by Calcutta Baptist Missionaries in 1851. Please visit SanskritBible.in to learn more about Sanskrit Bible and to download various free Christian literature.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2020-01-01

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 4 Mar 2023 from source files dated 29 Jan 2022

e1290797-4477-53f0-873d-c9153a72fd01